

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

מועד קטן - י'

1. מי הוא 'הדיוט' התופר כדרכו בחול המועד. וכיצד האומן מכליב?

הדיוט - מי שאינו יכול לתחוב המחט תחיבות רבות ואח"כ למושכה מהבגד, ולעשות תפירות רבות במשיכה אחת. **מכליב** - לר' יוחנן: מפסיע - תפירות מורחקות זו מזו. **רבה בר שמואל**: שיני כלבתא - שאינו תופר ישר אלא אחד למעלה ואחד למטה.

2. 'מסרגין' את המיטות, ולר' יוסי 'ממתחין'. מה הביאור?

נחלקו אמוראים - להו"א: חד אמר: **מסרגין**, אריגת שתי וערב. **ממתחין**, שתי בלא ערב. חד אמר: **מסרגין**, שתי בלא ערב. **ממתחין**, רפוי שממתחו. **הקשו על דעה ב'**: ממה ששנינו, שלכו"ע אין קולעים חבלים חדשים למיטה. ואם שתי וערב אסור בוודאי שאין קולעים חדשים, ומה החידוש. **ועוד קשה**: ממה ששנינו, לר' מאיר מיטה נחשבת כלי משי'סרוג' בה 3 בתי נירין של ערב בחבלי שתי מתוחים. וכיצד ניתן לפרש, שתי בלא ערב. **למסקנא** - **מסרגין**: לכו"ע, שתי וערב. **ממתחין**: חד אמר: שתי בלא ערב. חד אמר: רפוי שממתחו - **ולפ"ז**: דעת היש אומרים בברייתא, שאסור אף למתוח חבלים שנארגו קודם המועד כיון שאפשר למלאות המיטה בבגדים, אין טורחים שלא לצורך.

3. עושים תנור, כירים, וריחים במועד. ולר' יהודה אין 'מכבשין' את הריחים התחילה. מה הביאור מכבשין?

רב יהודה: עשיית חריצים באבן הריחים. **רב יחיאל**: עשיית הנקב באמצע הריחים שהתבואה נופלת לתוכו. **ובברייתא שנינו**: לר"א: מעמידים תנור וכירים ובלבד שלא יגמור מלאכתו. **לחכמים**: אף יגמור. **ר' יהודה בשם ר"א**: מעמידין את החדשה **ומכבשין הישנה**. **יש אומרים**: אין מכבשין כל עיקר. **ויש לפרש מכבשין ישנה** למ"ד שעושה נקב - מדובר כשרוצה להרחיב מעט הנקב הקיים. **מעשה ברב הונא**: ששמע אדם שמנקה ריחים בחוה"מ. אמר מי הוא זה, יתחלל גופו על שחילל את חוה"מ. כיון שסבר כדעת היש אומרים'. **דרש רב חמא**: נוקרין ריחים במועד.

4. האם מותר ליטול ציפורנים של סוס וחמור שרוכב עליו? וכן של חמור המסבב את הריחים?

משום ר' מאיר אמרו, מותר ליטול להם ציפורנים בחוה"מ כיון שזה צורך המועד. אבל ציפורנים של חמור המסבב את הריחים אסור ליטול, כיון שטחינה מועטת המותרת לצורך המועד יכול לטחון ללא שנטלו ציפורניו. **ורב יהודה חלק** והתיר ליטול ציפורני חמור ריחים. וכן התיר להעמיד הריחים ולבנותם מחדש ולבנות העץ שהריחים מונחות עליו וכן לבנות רפת בקר. **רב התיר**: לסרוק סוסים במסרק ברזל, לבנות אבוס, ואצטבא.

5. אלו הוראות של רבא למדנו בענין חול המועד?

א. **התיר להקז דם** לבהמה בחוה"מ - והביא לו אביו תניא דמסייע.

ב. **התיר לגהץ בגדים** כיון שאינו מעשה אומן. ורב חסדא אסר לגהץ שרוולים כיון שהם מעשה אומן.

ג. **המסיר מכשולות**: לגורן מותר כיון שהוא צורך המועד. להכין הקרקע לזריעה אסור, ונדע כוונתו, אם נוטל מהתל ומחזיר לתל, כוונתו לגורן אבל אם נוטל מתל והשליכה בגומא כוונתו לזריעה.

ד. **המלקט עצים מהקרקע**: להסקה מותר. להכין הקרקע לזריעה אסור. ונדע כוונתו, אם נוטל רק גדולים - להסקה. נוטל אף קטנים - לזריעה.

ה. **הפותח פתח שיכנסו מים** לגומא שבשדהו: לצוד דגים מותר, להשקות הקרקע מותר. ונדע כוונתו, פתח 2 פתחים למעלה ולמטה, כוונתו לדגים שישארו באמצע. פתח רק אחד כוונתו להשקות הקרקע.

ו. **הזומר דקל**: להאכיל בהמותיו מותר, להשביח הדקל אסור. ונדע כוונתו, אם נוטל כולם מצד אחד - לבהמתו. נוטל רק יבשים - להשביח הדקל.

ז. **תמרים שלא הבשילו לגזרם מותר** - צורך המועד. לכבשן להוציא לחות אסור, כיון שיועיל רק לאחר המועד. ור"פ מתיר - כדי שלא יתליעו.

ח. **מסחר אפילו מועט אסור**. ואמר ר' יוסי בר אבין בדבר האבד מותר.

רבינא היה לו עסקה שהיתה נמכרת בחוה"מ ב-6000 זוז. המתין לאחר המועד ומכרה ב-12000.

ועוד מעשה ששאל את רב אשי האם מותר לו ללכת המועד לנשות חוב. ענה לו כיון שעכשיו תמצאם בקלות נחשב כדבר האבד.

וכן מצינו לגבי עבודה זרה: הולכין ליריד עכו"ם ביום חגם ולוקחים מהם בהמה, עבדים, שפחות, בתים, שדות כרמים וכותב ומעלה בערכות שלהם ואע"פ שאין סוחרים איתם ביום אידם, ביום השוק התירו כיון שנחשב פרקמטיא האבד.